

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker D. & P.P. Ad
Celebrandum Festum Pascha Omnes Literatos & literarum fautores, praecipue
Cives academicos sedulo hortatur**

Rostochii: Kilius, 1661

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734927363>

Druck Freier Zugang

Ru. Progr. 1667/8

Heinrich Rudolf Redeker

Progr. ad festum Pascha. 1667/8

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RUDOLPHUS
Kedeler D. & P. P.

76.

AD
CELEBRANDUM
FESTUM
PASCHA

Omnes Literatos & literarum
fautores, præcipue Cives academi-
cos sedulò hortatur.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1661.

Ru. Progr. 1661

RECTOR
HENRICUS RUDOLPHUS

CELEBRANDUM

FESTUM
PASCHA

Omnes Licetores & Licetorum
licetores licetores
cos labalo horum

RECTOR UNIVERSITATIS ROSTOCH.
HEINRICUS RUDOLPHUS Redeker!

Civibus academicis

Salutem!

Elebramus hodiè C. A. diem ineffabili admiratione stupendum, quò Dux vitæ & mortis sepulchri fores perrupit, & fatales urnas omnipotenti & triumphanti dextra perrupit. Duo enim in vitâ JESU CHRISTI redemptoris nostri tempora occurrunt; *Alterum* exinanitionis & miseræ, quando inter ludibria, fanas & verbera Salvator mundi miserrimè exclamat: *Vermis sum & non homo, opprobrium hominis & abjectio plebis Ps. 22.* qualem etiam Pontius Pilatus vel ex admiratione, vel ex dolore afflictionis & Judaicæ feritatis designat voce subtristi: *Ecce homo!* *Alterum* est Majestatis & gloria, quando glorioso triumpho claustra mortis fregit, ipsamque inferni potestatem captivâ duxit, & perpetuis vinculis constrinxit. Utrumque tempus gentium Apostolus verbis venerandis depingit: *Qui inquit cum esset in forma DEI, non arbitratus est rapinam, se equalem esse DLO; sed se ipsum exinanivit,*

dit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu indutus ut homo: humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & DEUS exaltavit illum, & nomen illi supra omne nomen donavit, ut in nomine JESU flecteretur omne genu caelestium, terrestrium & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus DEUS JESUS CHRISTUS, in gloria est DEI Patris Phil. 2. vers. 6. Primum tempus non tantum in ejus nativitate, ac vita, sed praecipue in passione ejus acerbissima, & morte ignominiosissima, conspicuum est; quando celata dignitate divina, in humana forma quam induit, pro salute hominum passus & mortuus est, de qua flebili historia haecenus Cathedra Christianorum religiosè personarunt. Alterum tempus est gaudii & honoris, quod hodie cum lætitiâ & tripudio devote celebramus. Qui itaque haecenus adstitimus cruci JESU CHRISTI, & in morte sepultum gemitibus venerati sumus; Jam pleni gaudio victorem ac triumphatorem infernalis Goliathi adoremus, & cum lacteo Lactantio alta voce dicamus:

*Salva festa dies toto venerabilis ævo
quâ DEUS infernum vicit & astra tenet.*

Præsens enim dies tam religiosa & tam sancta est, ut à nullo mortalium satis laudari possit. Nullius enim diei major majestas, quam quando Salvator noster, qui, ut nos salvaret à vinculis mortis & faucibus inferni, non tantum nostram naturam assumpsit, verum etiam potenti sua dextra infernalem Pharaonem, hostem humani generis infensissimum funditus prostravit, & mortem in gloriosa victoria absorpsit; canamus itaque cum Ecclesia:

*Mors & vita duello conflixere mirando,
Dux vite mortuus regnat vivus.*

Dies hic, quo victoriâ agni paschalis nixi, tutò dicere possumus: *Absorbta est mors in victoria. Ubi ergo mors stimulus
suus?*

tuus? ubi ò inferne victoria tua? hanc victoriã D omini & resur-
rectionem gloriosam contemplatus divinus Apostolus,
tanquam laude adversus devictos hostes indepta canit: *Deo
autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrũ Jesum
Christum, 1 Corinth. 15.* Gloriosa quidẽ populo DEI dies erat,
quando in mari rubro, quod hodiẽ Sinũ arabicũ dicimus,
Pharaonem p̄otentissimum Regem Ægypti cum omni suo
exercitu videbat submersum, quare non injuste Miriam
cantabat Domino, qui eqvum & assessorẽ ejas, ceu perse-
cutorẽ divini nominis miraculosa virtute dejecerat in ma-
re. Gloriosa erat dies, quo David exilis staturæ homo, qua-
dratum Goliathum Philistæorum Ducem sex cubitorum
altitudinem superantis, & undique bene loricatum & ad
terrorem armatum, lapide è funda in faciem ejus projecto
heroica vi, in terram præcipitẽ dedit. Gloriosa etiam fuit
dies & miraculoso facto præclara, quando Simson mille
Philistæos maxilla asini trucidavit, & illa celebris fuit, quæ
vidit interentum Sisserã, cujus cerebellum Jaelclavo te-
rebrarat. Imo plura passim in veteri & novo testamento
occurrunt facta, quæ diẽ certum fecere illustrem. Verum
nulla vel gloriosior, vel magis pulchra unquã extitit dies,
quam illa cujus jucundam memoriam hodie celebramus,
unde à Patribus dicitur festivitas festivitatum, & dies, quæ
præ aliis summam & peculiarem aliquam solennitatem
meretur. Quamvis etiam apud Judæos sanctissima fuerint
sacrificia, hoc die & aliàs peracta, tamen illa omnia quæ in
veteri testamento religiose miramur, fuerunt duntaxat ty-
pi, quibz hoc sanctissimũ sacrificiũ, tot retro seculis promis-
sum, fuit designatum. Expiationis enim Sacrificium nullũ
habemus tam plenum, præterquam quod summus noster
Sacerdos obtulit; quando se ipsum pro salute humani ge-
neris immolandum ignominiosæ morti præbuit, ut nos
à perpetua morte liberaret, mortis jacula reprimeret,
infer-

infernī fauces elauderet, nobisque patens iter in æternam beatudinem pararet. Hic est agnus DEI, qui tollit peccata mundi, cui maculam inurere volebant Sacerdotes impurissimi, qui ipsum detulerant; Judas perfidissimus, qui ipsum prodiderat; Herodes ferox, qui illū illuserat; Pilatus Ethnicus, qui illum damnaverat; Et populus furens, qui mortis pœnam horrendo facinore exequēbatur. Sed hi omnes in vanum laborarunt, non enim poterat virtus Altissimi tolli & Sanctus DEI manere in sepulchro. Hic est agnus vere paschalis, qui uti hostia ad aram crucis deductus, non reluctabatur, aut ab ara aufugebat, ne triste auspiciū præ se ferret, sed sponte sese obrulit voluntati Patris, ut pretioso suo sanguine humanum genus à cruciatu infernali redimeret. Hic est cœlestis Moïses, qui populum suum per mare rubrum triumphanti voce duxit, & infernalem Pharaonem submersit! Hic est Rex Regum David, qui Goliathum ceu cerberum inferni interemit! Hic fortissimus Samson, qui tot Dæmonum myriades, trucidavit! Hic æternus Jael, qui Sisseram ceu leonem rugientē domuit. Mors regulariter omnia humana solvit, omnem potestatem terræ perripit, regna turbat, regiones vastat & populum dissipat: Verum Christus, qui verum nostrum sacrificium paschale est, quando verbera & cruciatus sustinuit, quando propter peccata hominum in ignominiosa cruce pendit, quando extensis manibus cœlum quasi terramq; attestatus, magna voce personuit, *consummatum est*, quando sanguinem pretiosissimum effudit, quando spiritum suum ab omni labe purissimum in manus æterni patris commendavit: Omnibus illis, qui extorres è civitate cœlesti in vagis locis errabant, in patriam æternam recepit, civitate donavit, & in regnum liberum adoptavit, fecitque, ut Sanctum illud Sanctorum & thronus gratiæ omnibus pateret, omnes invitaret, omnes-

mnescque qui vera fide eum amplectuntur, admitteret. Hic enim unicus Sacerdos unico isto holocausto, quo se ipsum mactandum tradidit, pro omnium hominum, qui fuerunt, sunt & erunt delictis satisfecit. Meritum enim ejus ab uno mundi termino se extendit ad alterum, adeoq; ab initio mundi ad finem. Siquidem hic agnus ab æterno spe mactatus est, ut in æternum profit illis, qui in fide sanguine ejus aspersi sunt. Sicut igitur per unius hominis inobedientiam peccatum, & per unum peccatum condemnatio ad omnes homines pervenit, ita per unius obedientiam & justificationem vita & salus omnibus restituta est. Nam per inobedientiã Adæ omnes ejus posterii constituti sunt peccatores, hominis natura maledicta & sententia mortis condemnata: Sed irreprehensibilis obedientia Christi, qui ex consilio Patris humanam naturam induit, reditū & regressum ad illum statum in quo homo ante lapsum fuit, procuravit, omnia restituit. Et ita vere scriptura dicit, *per obedientiam unius, justificatos esse multos*. Ad illam autem humani generis restitutionem, non sufficiebat simpliciter hominis alicujus conditio: Sed ipse incarnatus DEI Filius debebat pro nobis fieri obediens. Descendit itaq; Christus de cœlo, ut faceret voluntatem patris, legis vigorem, cui homo ferendo impar erat, impleret, & pœnam legis morte lueret. Neque tamen potuit Dominus Gloriæ crucifixus, in sepulchro permanere vel ullam corruptionem sentire, sed DEUS illum suscitavit ex mortuis. Nam propter peccata nostra mortuus, & propter justificationem nostram suscitatus est, *Rom. 4. ubi D. THEODORETUS: Pro nostris, inquit peccatis passionem subiit, ut nostrum debitum exsolberet, & ut ejus resurrectio, communem omnium resurrectionem procuraret, per illam enim & justificationis commoda accipimus*. Et *D. CYRILLUS de Rect. fid. c. pen. Etenim inquit quem admodū contigit ipsum in carne sua mortem pro nobis pati, ut postea infirmeret mortis imperium:*

perium: ita reviviscit iterum pro nobis renovans nobis reditum ad immortalitatem, & transgressionis in Adam crimina abolens. Iustificati enim sumus in Christo, qui abolet veteris illius maledicti vim, per magnam suam obedientiam, liber atq; ab antiquis criminibus naturam. Itaque Christiani Cives dicamus grates Christo triumphatori, & cum Ecclesia devoto gaudio canamus

Vita sanctorum, decus angelorum,

Vita cunctorum pariter priorum,

CHRISTE, qui mortis moriens ministrum exuperasti.

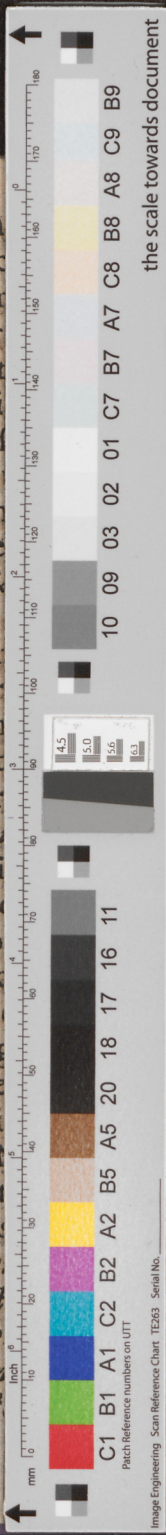
Præparemus cum honestis mulieribus aromata & unguenta spiritualia, h. e. oleum pœnitentiæ, & balsamum novæ obedientiæ. Præparemus novo triumphatori aram puram, scilicet cor quod consecrandum est uni ac trino Deo, illudq; coronemus non esculo, ut quondam ara Jovis, non Lauro ut Apollinis, non Myrto ut Veneris, non cupresso ut Ditis? Sed contritione, fide ac nova obedientia. Non enim thura & odores ex Arabia allata incendienda sunt, quæ abominandum sæpe fœtorem ad Dei nares evchunt. Sed totum corpus nostrum ita purgemus, ut Triumphator Christus, qui dissipavit inferorum claustra, qui mortis stimulos fregit, qui leonem rugientē & Pharaonem infernalē submersit, & saxum damnationis amovit, in illo possit habere habitaculum. Cor nostrum, ita formemus, ut sit pudoris ac sanctimonix contubernium. Exsurgamus diluculo, ut simus mane cum Christo in resurrectione, tenebras peccatorum excutiamus, ut vivamus in luce. Qui enim mane Dominum quærunt, invenient eum *Proverb.*

8. v. 17.

Dabam sub sigillo Rectoratus, 14 Aprilis
Anno 1661.

¶¶¶

mnesque qui vera fide eum amplectun-
 enim unicus Sacerdos unico isto holo-
 mactandum tradidit, pro omnium hon-
 sunt & erunt delictis satisfecit. Mer-
 uno mundi termino se extendit ad al-
 nitio mundi ad finem. Siquidem hi
 spe mactatus est, ut in æternum pro
 sanguine eius aspersi sunt. Sicut igit-
 nis inobedientiam peccatum, & per un-
 demnatio ad omnes homines perve-
 obedientiam & justificationem vita &
 stituta est. Nam per inobedientiã Adæ
 constituti sunt peccatores, hominis r-
 sententia mortis condemnata: Sed irr-
 dientia Christi, qui ex consilio Patris h-
 induit, reditū & regressum ad illum st-
 ante lapsum fuit, procuravit, omnia r-
 scriptura dicit, *per obedientiam unius, just-*
 illam autem humani generis restituti-
 bat simpliciter hominis alicujus
 incarnatus DEI Filius debebat p-
 diens. Descendit itaq; Christus de
 luntatem patris, legis vigorem,
 impar erat, impleret, & pœnam leg-
 Neque tamen potuit Dominus Gloria
 chro permanere vel ullam corrupti-
 DEUS illum suscitavit ex mortuis.
 ta nostra mortuus, & propter justifica-
 scitatus est, *Rom. 4. ubi D. THEODORETUS*
peccatis passionem subiit, ut nostrum debitum
resurrectio, communem omnium resurrectio
illam enim & justificationis commoda accip-
LULUS de Rect. fid. c. pen. Etenim inquit quem
in carne sua mortem pro nobis pati, ut post

ret. Hic
 e ipsum
 uerunt,
 ejus ab
 oq; abi-
 æterno
 in fide
 s homi-
 m con-
 r unius
 ibus re-
 posteri
 dicta &
 llis obe-
 aturam.
 o homo
 ita vere
 ulpos. Ad
 suffice-
 sed ipse
 eri obe-
 eret vo-
 ferendo
 lueret.
 in sepul-
 ire, sed
 r pecca-
 ram su-
 , inquit
 & ut ejus
 aret, per
 . CYRIL-
 igit ipsum
 mortis in-
 perium: